

අපමාණ වූ වේදනාවකි. ඇ මතු ඉදිරියේ වාඩි වී කඳුළු පිරි දෙනෙතින් ඔහුගේ ගිය අතහැරා ය. ඉති බිත්තා ය. තනිව වැළඳුණා ය.

ඔහු දැස් විවර කර ඇය දෙස බැලුවේ ය. කියාගන්නට නොහැකි යම් දිග කතාවක් කියන්නට ඔහු තැනැත්තා වේ ය. ඒ නොහැකි වූ තැන අසුතින් උපන් කඳුළු වැල් ඔහුගේ කොපුල් තල හරතා ගලා ගියේ ය.

නිරායා මේසය මත වූ ඔහුගේ දෝන ම අල්ලා ගන්නා ය. ඔහු සිය අතැතිලි ඇගේ අතැතිලි අතර සිර කර ගත්තේ ය. ඔහුගේ අතැතිලි අතර සිරව ගත් සිය අතැතිලි වේදනා දෙනු ඇයට දැනුණි. ඔහු ඇගේ දෑත් ඒ අතටත් මේ අතටත් සෙළවීවේ ය. මුළින් මුදා හළ නොහැකි වූ ආවේගය ඒ රළු පසකින් ඔහු මුදා හරිමින් සිටියේ ය.

ඒ රාත්‍රිය බොහෝ දිග රාත්‍රියක් විය. ඊ කුන් තිස් පැයක් තිස්සේ කෑ ගැසූ බස්සකුගේ හඬ බොහෝ වේලාවක් යහ තෙක් නිරායා අවදි කර තබන්නට සමත් විය. විදුල රෝද පුටුවේ ම නින්දට වැටී සිටියේ ය. පසුගිය දින කීපයේදී ම ඔහු රෝද පුටුවට වී සිටින්නට කැමැත්තක් දැක්වූ බැවින් ඔහු අවදි කර ඇදුට ගෙන එන්නට නිරායා උත්සාහ නොකළා ය. ඔහු අවදි වූ පසු ඇදුට ගන්නෙමැයි ඇ සිතා සිටියා ය.

රෝද පුටුව ඇද අසලින්ම තබා ගත් නිරායා ඇදේ පිලිවිලි වීදුල ගේ අතින් අල්ලාගෙන සිටියා ය. ජීවිතය පිළිබඳව කල්පනා කරන්නට බොහෝ දේ ඇගේ සිතේ තිබුණි. අතිතයත් වර්තමානයත් අතර වපසරිය වසා ගත් දහසකුත් එකක් ගැලපැස්වීම අතරේ ආ මේ ගමනේ අවසාන තමා වෙතෙතට පත්ව සිටින්නාක් මෙන් හැඟීමක් ඇගේ සිතේ විය. ඒ හැඟීම පුදා උද්‍යෝගයකින් අදින්නාගේ ඉදිරියට පියවර එසවිය යුතුය යන්න හැවත හැවත සිතන්නට ඇ උත්සාහ ගන්නා ය. ඇයට නින්ද යන විට රාත්‍රියේ මධ්‍යම යාමය ඉක්ම ගොස් තිබුණි.

කිසිදු පැහැදිලි කතාවක් නැති ගලායාමක් නැති අවුල පාලකයක් මෙන් උ උසුන් පෙළකින් නිර්මිත සිනමා පටයක් මෙන් වූ සිතියමක් ඇ දැකීමට සිටියා ය. ඒ සිතියමක් එක් තැනක කුමාර සුරවීර සිටියේ ය. ඔහු මොකක්දෝ සිනමා පටයක් අධ්‍යක්ෂණය කරමින් සිටින බවක් පෙනුණි. ඒ සිනමාපටයේ මුද්‍රාව රහස්‍ය වා ය. ඒ රහස්‍යම අතිශය ආශ්‍රිතිය යයි නිරායාට සිතුණි. හසන්න ඇඳුලේකිය කීවේදී වියයි. දර්ශන තලයේ රහස්‍යමින් සිටි තුඩක්කුවත් අතින් ගත් මිනිසකු ඉදිරියට පැන කුමාරට වේඩි තැබුවේ ය. කුමාර බිම වැටෙද්දී නිරායා එහි දුටුගියා ය. බිම වැටී සිටියේ කුමාර නොවේ. විදුල ය. ඔහු යමක් කියන්නට උත්සාහ ගත්තේ ය. ඔහුගේ හිසෙන් මේ ගලා එමින් තිබුණි. එසේ තිබියදීත් ඔහු සිනාසෙන්නට උත්සාහ ගනිමින් සිටියේ ය. ඒ අයුරු සිනාව මුළු ඇදී තිබියදී ම විදුල ගේ දෙනෙත් පියැවී ගියේ ය. දුම් ගඳක් ගාත් පස සරසරයම වේලා ගනිමින් තිබුණි. නිරායා මත හඬ දී කැපෙසුවා ය. කෙතරම් හඬින් කෑ ගැසුවද හඬක් පිට නොවුණා බව ඇයට දැනුණි. ඇ හැඟීමේ සියලුම ද මනසියගේ තේවී තිබියදී ය. ඇස් ඇර බැලූ ඇයට පෙනුණේ කාමරය පුරා දුමක් පැතිර යමින් තිබෙන ආකාරයයි. ඊළඟ මොහොතේ ඇය හැර බැලුවේ විදුල දෙස ය.

ඔහුගේ රෝද පුටුව ඇද අසල නොවී ය. නිරායා ඇඳෙත් බිමට පැන්තා ය. දුම ඇදී එමින් තිබූ විදුල ගේ කන්තෝරු කාමරයට ඇ දුටු ගියේ අසිතියගේ මෙන් ය. කාමරය මැද ගිනි ගනිමින් තිබූ කොළ ගොඩ අසල විදුල ගේ රෝද පුටුව විය. ඔහුගේ අතේ වූයේ නිරායාටකයයි. මොහොතක් එදෙස බලා සිටි ඔහු අනතුරුව එක්සැණින් එය ගිනි ගොඩට වීසි කර දැමුවේ ය. විදුල ගේ රෝද පුටුව පසකට තල්ලු කර දමමින් නිරායා ඉදිරියට පැන්තා ය. ගින්දර මත පතිත වෙමින් තිබූ නිර නාටකය සිය සුරතට ගන්නා ය.

තල්ලු වී ගිය රෝද පුටුව බිත්තියේ වැදී නතර විය. නිරායා නිර නාටකය පපුවට තුරුළු කර ගත්වන ම විදුල ඉදිරියේ දණ ගැසුවා ය.

"මොකද්ද මතත්තයෝ මේ කරන්න ගියේ..?" ඇ ගිය ඔසවා ඔහුගේ මුහුණ දෙස බලාගත්වන ම පහත් හඬින් ඇසුවා ය.

ඔහු කිසිවක් නොකියා සිය සුරත ඇගේ ගිය මත තැබුවේ ය. අනතුරුව සිය ගිය ඇගේ ගිය මත තබා ගත්තේ ය. ඇගේ ගිය ගේ වන තෙක් ඔහු හැසුවේ ය. ඔහුගේ කඳුලු සිය කොපුල් මතින් බේරී යන්නට හැර නිරායා නිසැල්මෙන් සිටියා ය.

"මේ හැම දෙයක්ම උනුල ගන්න අමාරු වුණත් අදෙරිය වෙන්න එපා විදුල .." ඇ මිමිනුවා ය. "... ඔයාට මං කියන දේ තේරෙනව නේද..? අදෙරිය වෙන්න එපා.. එහෙම අදෙරිය වෙන්න නම් මුලින්ම අදෙරිය වෙන්න තිබුණො මම.. ඒත් විශ්වාස කරන්න.. මගේ හිත පුදුමාකාර විදිහට ගැන්වීමක් වෙලා... මං මේ ගමන ඔයා වෙනුවෙන් යනවා විදුල .. ඔයා මේ රෝද පුටුවට වෙලා හරි මා දිනා බලාගෙන ඉන්න.. මං මේ ගමන යනවා.. ඔයා හටත්තපු පැතින් මං පටන් ගන්නවා.. මගේ පීච්චේ ගැනි වුණත් මං මේ ගමන යනවා.. මං මේ විනුපටිය ගන්නවා.. ඒ ඔයා වෙනුවෙන්.. මට ඒකට ගැන්විය කියනවා"

0000

නව දිනකක හිරු රැස් අඹ ගසේ ලා දුළු පිරිසොන අතු අතරින් බේරී වීන් ජනේල් විදුරු හරතා කාමරයට පතිත වෙයි. කුරුල්ලන් ගේ සතුටු සාමිචිය දැනටමත් ඇරඹී ඇත. නිරායා තමා දැඩි අවධානයකින් කියවමින් සිටි තිර පිටපතේ අවසන් පිටුව කියවා නමාර කර තමා පසකින් නිදා සිටින විදුල දෙස බැලුවා ය. ඔහු ඉතා ශාන්ත සුව නින්දක වැටී සිටින අයුරු ඇය දුටුවා ය. ඒ සුවය ඔහුට සදා කල් දිය යුතු ය. ඔහුගේ මුඛ මත ඇදී ඇති සිතින් සිනාව සැමවලා රැක ගත යුතු ය.

නිරනාටකයේ අවසන් පටිනිකාව ඇගේ සිතේ ඇඳෙමින් මැවෙමින් තිබෙයි. සාරාංශ අමරසුරිය නම් වන විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍යව කථිකාවාරිය නිශ්ශංක කාරුණාසේකරට එල්ල කරගත් ගිනි අවසන් අතැතිව බලා සිටියි. ඇගේ මුහුණ දහඩියෙන් ගෙන් වී ඇත. නෝපාත්තියගේ දැවෙන ඇගේ දෑස් අවුල්ව ගිය ඇගේ කෙස් අතරින් පෙනෙන්නේ ගිනි පුලිඟු දෙකක් සේ ය. ඇ දත්මටි කමින් සිය වෙවුලනා සුරුරේ දබරැතිලිලෙන් ගිනි අවිය පත්තු කරයි. සියල්ල නමාර වෙයි. දැඩි නිකඩාවක් බිඳ දමමින් ගිනි අවිය බිම වැටෙන හඬ දෝංකාර දෙමින් ඇසෙයි.

නිරායා දෑස් පියාගෙන මොහොතක් සිටියා ය. තමාගේ සිතේ මේ ඇඳෙන්නේ විදුල බලාපොරොත්තු වූ රූප රාමු ම විය යුතු යයි නිරායාට සිතෙනි. එය එසේ විය යුතුම ය. ඔහුගේ නිර නාටකය එතරම්ම විහිදුණි ය. පුළුග. රූප මවන සුලු ය.

සුදු පැහැති සිවිලිමත් බිත්තියක් අතර තැනෙක දැසුක් වියා ගත් මකුළුමකු නිසැල්මෙන් බලා සිටින අයුරු ඇයට පෙනෙයි. උෟ එතැන සිටින බවක් හෝ කිසිවකුට නොපෙනෙන තරම් ය. උෟ එතරම්ම සුක්ෂම ය. කාමරයේ පියවමින් සිටින කුඩා සලබයා කිසියම් මොහොතක ඒ දැල් පැටලෙන්නට ඉඩ ඇත. මකුළු දැල් මර උකුල මත හැර පිටවන්නට තරම් උෟ බුද්ධිමත් වුවහොත් පීචිතයක් රැකෙනු ඇත.

මේ තමාගේ හෝරාව බව නිරායා අවබෝධ කරගනිමින් සිටියා ය. යා යුතු දුර ගම් දහසක් වුව ද පළමු පියවර ඔසවා ගමන ආරම්භ කරන්නට ඇය අදිටත් කළා ය. හෙට දිනයේ කිසිවකු ගිනි අවියක් අතැතිව පැමිණා තර්ජනය කළත් මේ නිර්මාණය නමාර කළ යුතුය. මේ නිර්මාණය ජනතාව අතරට ගෙන යා යුතු ය. කිසිදු තර්ජනයක් හමුවේ කිසිදු කලා නිර්මාණයක් අතරමග නැවැත්විය යුතු නැත.

"අසාධාරණයට එරෙහි විය යුතුය" යන ගිනි පුලිඟුව මිනි සුන්ගේ සිත් තුළ ඇවිලවිය යුතු ය. ඒ ගිනි පුලිඟුව දැවී ගින්නක් බවට පත් කළ යුතු ය. අසාධාරණය අසුන්ගිය දවා අලු කර දමන ලැවී ගින්නක් බවට පත් විය යුතුය. ඒ පිළිබඳ පිළිබඳ කතිකාව ආරම්භ කළ යුතු ය. අසුන්ගිය අසාධාරණය හමුවේ දීර්ඝ නිදාවක වෙලි සිටිනා සමාජය පුබුදුවාලන්නට හැකි එකම එක මිනිසකු හෝ බිහි කළ හැකි වේ නම් එයම ප්‍රමාණවත් ය.

නිරායා සිරුවෙන් ඇඳෙත් නැගී සිටියා ය. දුරකතනය වෙත ගිය ඇ පසන්න ඇලෙදැණිය ගේ අකය එබුවා ය. පසන්න කතා කරන්නට පෙර ම ඇ කතා කළා ය.

"මට ඔයාගෙන් උදව්වක් මීනෙ හසන්න"

කටු අවසානයයි

To 2014

Another year has passed us by
And while we await our next
Let's celebrate our achievements
And learn from our mistakes
We have laughed and cried
And awed in amazement
Let's move forward together
To the better days ahead of us
But looking back upon this year
The year 2014 is worth a cheer

2014 has been a great year where the world has taken another step forward with the advancement of technology and ideas. We have faced many hardships and tragedies, but we have also witnessed acts of peace and unity. 2014 was the year innovation which in turn turned our world into a better place than it was last year.

In 2014 there have been many technological advances for example with the spread of smartphones the new smartphone design which gives the phone a curved shape. The internet has become more efficient and faster along with the growing popularity of social networking websites that occurred in 2014. In 2014 there has also been many breakthroughs in scientific technology with devices such as the "Brain-computer Interfaces" which allows a computer to read and interpret signals directly from the brain, in the future we may be able to control computers and other technology devices with only our mind.

Although there were numerous things to celebrate about in 2014, there were also hardships felt by many people. Malaysia Airlines Flight 370 with 239 people lost contact and disappeared, prompting the most expensive search effort in history. Malaysia Airlines Flight 370 was a scheduled international passenger flight that disappeared on Saturday, 8 March 2014, while flying from Kuala Lumpur International Airport to Beijing Capital International Airport. Analysis of communications between the aircraft and air trafficking control by multiple air crash investigators had concluded that the flight ended in the southern Indian Ocean. Following this incident on the 17th of July Malaysia Airlines Flight 17 crashes killing all 283 passengers and 15 crew on board. On the morning of the 16th of April the ferry "MV Sewol" had sunk while travelling to Jeju Island from Incheon. The South Korean ferry capsized while carrying 476 people who were mostly school students from Danwon High School. In 2014, the most widespread epidemic of Ebola virus disease in history is currently ongoing in several West African countries. It has caused significant mortality, with a reported case fatality rate of about 71%.

But our world still came together and fought past these tragedies so that we could see a brighter future. On the 15th of November the G-20 summit was held in Brisbane and was the ninth meeting of the G-20 heads of Government. Where there meetings were based around economic growth. On the 10th of October Malala Yousafzai was awarded the Noble Prize peace award becoming the youngest ever Noble prize recipient at the age of 17. Malala is a Human Rights Activist famous for her education of women in her native Swat Valley in the Khyber Pakhtunkhwa province of northwest Pakistan.

The number one streamed sing for 2014 so far is "Rather Be" by Clean Bandit. The most popular film of 2014 so far was "Hunger Games Mocking Jay Part 1". The biggest selling album of 2014 so far was "X" by Ed Sheeran. The Noble prize award winners are as follows; The Noble Prize in Physics 2014 went to samu Akasaki, Hiroshi Amano and Shuji Nakamura for inventing energy saving white light resources. The Nobel Prize in Chemistry 2014 went to Eric Betzig, Stefan W. Hell and William E. Moerner for creating super-resolved fluorescence microscopy. The Nobel Prize in Physiology or Medicine 2014 went to John O'Keefe, May-Britt Moser and Edvard I. Moser for discovering cells that create a positioning system in the brain. The Nobel Prize in Literature 2014 went to Patrick Modiano while the The Nobel Peace Prize 2014 went Kailash Satyarthi and Malala Yousafzai for their fight for the right of all children to education.

It has been an amazing year and I hope that everyone has something to celebrate about. Let us reflect upon the past months and take what we have learned to keep moving forward being even stronger than we were before. I would like to wish everyone a Merry Christmas and I hope that everyone stays safe and has lots of fun this holiday season. Be proud of what you have achieved this year!